

Sevgili Küçüğüm

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Aralık 2022

Matbu bir gülüşün yüreğimi iskalayan ve de handikabı evrenin belki de unutulmuş ve zaman aşımına uğramış bir bültendin aralıksız haber kanallarında alt yazı geçen enginlikte saklı bir kurbandın külliyesi isyanla sarılı.

Hatmettiğimdir ve hamt ettiğim sunumu neyse evrenin ve öncüsü yalnızlığın hele ki izini sürdüğüm gizi yok muydu iklimin...

Sözcüklerdi metruk olan ve cünüptü zalim aşka kıyan ve kirinde debelenen bir nifak gibi elbet sokulası bir nifak aşkla arana ve aştığın yollar ne ki senden onca şeyi aşırınların yanında.

Bir meziyet bildiğim sevgiyi eziyete dönüştürseler de.

Sevecen iklimde saklı asaleti sözüm ona savursalar da.

Ah, yüreğim cihanın savsakladığı!

Ah, matemini mabedimin seyyahh gölgelerin kundakladığı.

Kundağında ilk gördüm seni ve çok sevdim ve anladım ki; sen meleklerin bana bir armağanı idin hani...

Hani, hani, yalnızlığım ve çocuk bedenimle ve asla büyümeyecek çocuk yüreğimle büklüm büklüm iken sözcüklerin bazen bir varsıl bazen bir kehanet bazense ihanet yüküyle solacağını bilmediğim...

Kim miydin ya da kimlik derdinde olmayacağına inandığım bir g/örüntü müydün sonramı darp edeceğinin aklıma dahi gelmediği...

İyi de ben seni çok sevdim sevmekteyim de ve hep de seveceğim Yaratan ömür verdikçe ve sen...

Ah, bıçkın rüzgar.

Ah, debdebeli ruhum.

Ah, bununla sakit olsun dediğim sevgiye ve kainata tutukluluğum.
Ne hüzündür planlanmış batağım ne de atağa geçtiğimdir insanların gözünde ve saklı olduğum kadar Allah katında bana sunulan her yeni gün her yeni eziyet ve işte sevmelerin de mealidir, meziyet bildiğim ve takdir-i İlahi ne de olsa ben asla reşit olmayan bir çocuğum ve çocuk kalmanın ikliminde teyakkuza geçen hangi gölgeyse uzağındayım çok uzağında.
Sapla samanı ayırt edemezken insanlar nasıl da sadıktır iblise.
Sevgiyle eşleşen sözüm ona o sefil yürekleri aslında bir harabe ve sözcükleri yalan ne de olsa enkazı altında kalmışlardır bu yalan dünyanın.
Cebbar bir gölge.
Belki de ceberut bir isyan nifak tohumları eken zalim ve ziyan olan nice mazlum nice insan.
Bir itirafım yok sana çünkü ben itirafın ta kendisiyim mademki yüreğimi İlahi Aşkla sarmaladım mümkün mü yalan söylemem ve ihanet etmem Rabbime?
Sen ki...
Aşkın tuzağına düştün.
Sen ki; sevgisizliği ilke bilenlerin yakın markajındasın.
Bir aşksa yaşadığın bil ki gözün kör ve inan ki aşkın yalan batağıdır içine düştüğün çünkü cennet bildiğin sevgili aslında seni cehenneme buyur eden bir kafırdır ve sevgi dolu sözcükleri aslında sana yaşatılacak kabir azabının ön sözüdür.
Bilen bilir de varsın kimse bilmesin.
Bilen İlahi Kudret yeter ki seni koruyup kollasın.
Ben gözlerinde gördüm masumiyeti ve gözlerinde kayboldum ve taptığım Rabbime şükürler olsun ki; sen candan da öteydin benim için ve hep de öyle kalacaksın.
Rotan.
Rengin ve de.
Kararan göğün ışığı bildiğim sevgi ikliminde yürüdüğüm hece hece.
İkbalim mi?
Ya da mazim?
Atım mi?
Ya da arz ettiğim...
Aşkın hacmi ve yalan aşkın seni illa ki yanıltacağı çünkü beden ikliminden öteye gitmez kimse yüreğini verdiği...
Ahvalin ve de.
İnkâr etsinler de senin düşmanın olmadığını ve cebinden taşana gönül verenler aşk başlığında uyuduğun ve gözün açık gördüğüm bu yalan masalı elbet gösterecektir gerçek yüzünü kimse güvendiğin inandığın ve kimse onlar uğruna sırtını döndüğün.
Bir hacmi yok hayatın.
Bir hazin hikaye işte.
Bir rengi de yok duyguların.
Bir rakımı varsa benliğin ben sadece İlahi Aşka talibim ve tünedim de en Ulvi Tepeye.

Aşkî hatmettiğim bir ömür ve aşkla bezdiğim yalanlar ve Rabbin bana son zamanlarda bahşettiği kalp gözü ve Rabbim korusun seni, beni ve tüm masum yürekleri.
Saçlarındaki kırlar mı, küçüğüm?
Yoksa kırağı çalan düşler mi?
Kırsalı mı ömrün yoksa kıt kanaat sevenlere inat haiz olduğun o devasa yüreğin mi?
Metruktür kimi insan adeta kayıp bir hane gibi.
Hecelediğim aşkı.
Hatmettiğim İlahi Sevdayı.
Rabbin sunumu iken İlahi Rüzgar.
Ve yel olup eller iken aramıza giren.
Bizi bir arada tutan değerler var üstelik her şeyden öte sen benim, hep küçüğüm olarak kalacaksın.
Gerçi büyüğüm diye de böbürlenmiyorum ya da hayıflanmıyorum ama büyümeyen çocuk yanımla varsın kabul et beni dilediğin gibi.
Dilemması ömrün ve hüzün iken dilaltı yüreğin.
Bazen savrulduğum bazen kendimi savunamadığım ve pekişen hasretin eşleştiği hüzün ikliminde seken bir kör kurşun gibi yüreğimi hedefleyen hangi zalimse iblisin uşağı.
Tuş olmadım.
Taş değil asla kalbim elbet seninki de.
Titreyen ellerim değil titri elimin çünkü d/okunduğum kadar en güzele hep iyiye meylettim ve dürüstlüğe.
Sen de senin gibi sanmışken insanları kimse çevreni saran yeter ki zarar gelmesin sana taş da değmesin ayağına, küçüğüm.
Bir mizansen değil hayat; bir oyun sahnesi hiç değil lakin insanlar taktıkları sayısız maske ile nasıl da icra ediyorlar iblisin ve cehennemın peşinen yazılmış senaryolarını.
Sevdiğini söyleyen kimse sana ve sarmalında ihanetin elbet nemalanacaksın sen de acılardan yeter ki minimum seviyede yara alsın yüreğin elbet yara almamasıdır yüreğin tek temennim lakin bu kirli dünyada yaralanmak çok muhtemel hele ki sen ve güzelliklerin yamalı değilse ve arz ettiğin kadar fazlasıyla talep bulsan da sakın aldanma bu izafi arz-talep eğrisine.
Sözcüklerim noksan.
Yanlışlarım olası.
Yad edilesi dünümse acılardan nasiplenmişken ve canım günbegün daha da çok yanarken ben sevgiyle ve şükürle anıyorum dünümü ve sevdiklerimi ve de kaybettiklerimi yeter ki daha da çok kayıp vermeyim kalan zamanımda.
Bir rutin değil bu çünkü bu bir örüntü ve görüntüde kalan da değil çünkü duygularım yaşamın ve içtenliğin özü varsın közünde hayatın cayır cayır yanayım yeter ki cehennem ateşini sadece bu dünyada yaşayım.
Cennetimsin.
Cesaret bulup hep sevdiğimsin nice insan gibi yüreğime sakladığım.
Ne cürümdür işlenen ne de çürüktür düşlerim ve saf yüreğim ve ben masum kaldığım kadar hep de

mağdur kıldım ve mazlum bu yüzden ben en çok Rabbimi ve sevmeyi sevdim, küçüğüm.

Bin yaşına gelsen de hep küçüğüm olarak kalacaksın.

Güzel Rabbim korusun seni niyazlarımdan da eksik etmediğimi bilecek kadar beni sevmeni ve içini asla bozmamanı diliyorum çünkü yeryüzü iyi insanlar için bir cehennem ateşine dönmüşken şükürler olsun ki İlahi Ateşin kıvılcımlarında yol alıyorum dünden yarına ulaşmaksa en Ulvi Makama elbet Allah katına...